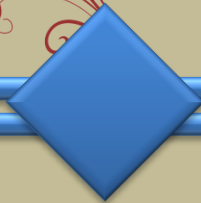

زندگینامہ می داکٹر عبدالہادی حائری

دکتر عبدالهادی حائری

عبدالهادی حائری نوه دختری شیخ عبدالکریم حائری، موسس حوزه علمیه قم، در سال ۱۳۱۲ در قم به دنیا آمد. از همان اوایل کودکی نزد پدر و برادر خود و بدون رفتن به مدرسه به تحصیل دروس حوزوی پرداخت و مدتی نیز به کار و کارگری و کارمندی و حتی روزنامه نگاری مشغول شد؛ در روزنامه‌های استوار و پیکار مردان در قم و روزنامه قانون در تهران، پیرامون بسیاری از مسائل سیاسی و اجتماعی روز قلم فرسایی کرد.

وی از همان دوران سرگرمی خود به نویسندگی و روزنامه نگاری، به جبران مافات نیز پرداخت و به تحصیل دروس دبستانی و دبیرستانی سرگرم شد و آن دوره دوازده ساله را با رفتن به کلاس‌های شبانه و پنهان از چشم پدر در فاصله چهار سال به‌طور متفرقه تمام کرد. پس از یک سال و نیم خدمت وظیفه در سال ۱۳۳۶ ش. وارد دانشگاه تهران شد و در رشته الهیات به تحصیل خود ادامه داد.

پس از پایان رسانیدن دوره سه ساله دانشگاه و اخذ درجه لیسانس، چند سال در اداره بهداشت و بهداری مشهد کار کرد. در سال ۱۳۴۳ ش. با به دست آوردن یک بورس دانشگاهی به کانادا رفت. دکتر حائری به مدت نه سال در کانادا در رشته تاریخ و مطالعات خاورمیانه مشغول به تحصیل بود و در همان خلال، دوسال را به تدریس زبان و ادب فارسی گذراند. با این که میل شدید به بازگشت به ایران داشت، اما به عللی که بی ارتباط با رشته تحصیلی او و رژیم حاکم بر ایران آن روزها نبود، پس از رسیدن به درجه دکتری در سال ۱۳۵۲ ه.ش. موقتاً به ایران نیامد و از همان سال به مدت چهار سال در دانشگاه کالیفرنیا در برکلی به عنوان استادیار به تدریس پرداخت. دکتر حائری در سال ۱۳۵۷ ش. به ایران آمد و با عنوان دانشیار در گروه تاریخ دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی به تدریس تاریخ دو سده اخیر ایران، خاورمیانه و دیگر سرزمین‌های اسلامی مشغول شد.

سرانجام دکتر عبدالهادی حائری، استاد برجسته دانشگاه فردوسی مشهد در حوزه تاریخ معاصر ایران و خاورمیانه و متخصص دوره مشروطه ایران در پی سپری کردن یک دوره بیماری طولانی در تاریخ ۲۳ تیرماه ۱۳۷۲ ش. در مشهد چشم از جهان فرو بست. خانواده وی کتابهای شخصی وی را به کتابخانه دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد اهدا کردند.